

عنوان مقاله:

بررسی فرایند تکرار کامل در زبان فارسی: پژوهشی بر اساس نظریه تکرار صرفی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 7 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد دبیرمقدم - استاد زبان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

سیما ملکی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تکرار صرفی فرایندی است که همواره از مسایل بحث برانگیز زبان شناسی بوده و مطالعات مختلف در زبان های گوناگون و رویکردهای متفاوت را در این حوزه در پی داشته است. این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی انجام شده و سعی بر آن بوده است که فرایند تکرار کامل در زبان فارسی را از دیدگاه نظریه تکرار صرفی (S. Inkelas & C. Zoll, 2005) بررسی کند و بیازماید از دو رویکرد کیپسازي واجی و تکرار صرفی کدام یک کارآمدتر است. همچنین شکل گیری فرایند تکرار کامل در چهارچوب نظریه تکرار صرفی قابل تبیین است یا خیر. نتایج این مطالعه حاکی از آن است که می توان انواع فرایند تکرار کامل در زبان فارسی را با توجه به الگوی خاص و معنای برداشت شده از آنها در نظریه تکرار صرفی تبیین و توجیه کرد. این در حالی است که فقط تکرار جزئی پیشوندی و پسوندی را می توان با استفاده از رویکرد کیپسازي واجی تحلیل کرد. با توجه به تحلیل داده ها، نظریه تکرار صرفی کارآمدتر از نظریه کیپی سازی واجی است.

کلمات کلیدی:

تکرار کامل، نظریه تکرار صرفی، نظریه کیپسازي واجی، تکرار جزئی، زبان فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803442>

